

KINDEREN BESCHERMEN

Actieve preventie
en melden

Kinderen beschermen: actieve preventie en melden

Compassions gids voor de bescherming van kinderen
Protecting Children, Active Prevention and Immediate Response

Geproduceerd door Compassion International
Vertaling: Martijn Moens, Ans Boersma

Compassion Nederland
Postbus 1340
7301 BN Apeldoorn

Oude Apeldoornseweg 41-45
7333 NR Apeldoorn
info@compassion.nl
www.compassion.nl

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	5
Inleiding	7
Kindermishandeling en God	7
Kindermishandeling en huiselijk geweld	8
Kindermishandeling en armoede	8
1. Kinderen met pijn	10
Wat is kindermishandeling?	11
Vier vormen van mishandeling	11
Kindermishandeling herkennen	13
Signalen van kindermisbruik: lichamelijk en in gedrag	14
Wie mishandelt kinderen?	16
2. Hoop herstellen	18
Compassions rol in het beschermen van kinderen	19
Hoe zorgt Compassion voor een veilige, gezonde omgeving voor kinderen?	19
3. Actieve preventie en melden	22
Hoe beschermt Compassion kinderen tegen misbruik vanuit de eigen organisatie?	23
Beleid op kinderbescherming	23
Componenten van de implementatie van kinderbescherming	23
Verklaring	23
Wat u kunt doen: reageer op kindermishandeling	24
Goed luisteren	25
Direct en effectief actie ondernemen	26
Reageren op verschillende vormen van mishandeling	29
Kerkleiders en Compassion	29
Bronnen	31

VOORWOORD

EEN HALT TOEROEPEN

Wanneer zal het ooit ophouden? Sinds oudsher worden er kinderen misbruikt. In het boek 'The Battered Jewish Child in Antiquity' onderzocht Meir Bar-Ilan de vroege Joodse literatuur en kwam tot de volgende conclusie:

Onder zowel Joden als andere volkeren werden kinderen geslagen en zelfs vermoord. Een gebruik dat werd goedgekeurd door sociale autoriteiten. Ze moedigden het soms zelfs aan. In alle lagen van de samenleving kwam kindermishandeling voor. Van de laagste tot en met de hoogste sociale klassen.'

De geschiedenis kent veel situaties waarin kinderen werden geslagen, pijn gedaan, afgeranseld, beledigd, verkracht, vermoord, genegeerd en in de steek gelaten om in eenzaamheid te sterven. Compassion kan dit niet zomaar negeren, want er zijn ook slachtoffers onder Compassion-kinderen. In Kenia wordt een kind telkens opnieuw gekleineerd door haar moeder; in Honduras wordt de voorganger van een kerk beschuldigd van seksuele handelingen met een kind; in Haïti hoorde een bezoeker het geluid van een leraar die een kind met een stok sloeg; in de Filipijnen draagt een jong meisje een kind dat het resultaat is van een verkrachting; in Thailand wordt een veertienjarig meisje regelmatig misbruikt door haar dronken vader. De horrorlijst is lang.

Het misbruik zelf is al vreselijk genoeg, maar het ergste is dat kinderen niets terug kunnen doen. De Bijbel geeft een prachtige definitie van kinderen: 'Zij die weerloos zijn.'

Hieronder lees je de woorden van een volwassen man die als kind werd misbruikt.

Het genezen van zijn diepe lichamelijke, emotionele en geestelijke wonden heeft jarenlang geduurd:

“... Naarmate de weken verstreken, werd ik steeds somberder. Tegen volwassenen begon ik onduidelijk te spreken. Omdat ik bang was om te spreken, sprak ik zonder mijn lippen te bewegen. [...] Ik probeerde me duidelijk uit te drukken, toen ze de voorkant van mijn shirt greep, me van de grond omhoogtilde en in mijn gezicht schreeuwde: ‘Praat duidelijk, jij kleine idioot!’”

“Ik kan nog steeds het gekrijs van haar stem horen en haar adem over mijn gezicht en de verstikkende greep om mijn nek voelen. Mijn klasgenoten zaten versteend. Eindelijk liet ze me weer op de grond vallen. Ik strompelde terug naar mijn stoel, terwijl ik probeerde mijn tranen te bedwingen, ging zitten en plaste in mijn broek. Wat zij zich niet realiseerde, was dat mijn geest vernield was.”²

Dit zijn woorden van dr. Wess Stafford, de directeur van Compassion International. In zijn boek *Te klein om over het hoofd te zien* vertelt hij hoe hij als kleine jongen in Afrika opgroeide en hoe hij werd misbruikt door mensen die zeiden volgelingen van onze Hemelse Vader te zijn. Dr. Stafford erkent dat hij “die daden alleen door Gods genade heeft verdragen, en door de zorg en liefde van andere kinderen.”

Als kindermishandeling niet wordt aangepakt en voorkomen, dan zullen kinderen nog jarenlang de schreeuw van belediging en kleinering, de wurggreep van mishandeling en de pijn die de geest doorboort horen. Er zullen kinderen zijn die hun tranen proberen weg te slikken en in hun broek plassen. Velen van hen zullen het niet redden en niet gezond kunnen opgroeien zoals Dr. Stafford door Gods hulp wel is gelukt.

Kinderen beschermen: actieve preventie en melden is een oriënterend boekje met belangrijke informatie over de bescherming van kinderen voor Compassion-medewerkers, kerkpartners en andere betrokkenen. Het vertelt hoe we verschillende vormen van kindermisbruik kunnen herkennen, hoe we het kunnen voorkomen en hoe we kinderen kunnen helpen die het slachtoffer van misbruik zijn.

God kan jou gebruiken om deze vicieuze cirkel van wandaden te doorbreken. Bescherm de kinderen in Compassion-projecten van alle soort van misbruik, door:

- Hen een voor kinderen positieve, veilige omgeving te bieden, waar zij zich volledig kunnen ontplooiën;
- De actieve betrokkenheid van ‘zorgende volwassenen’ (familieleden, medewerkers van de lokale kerk en van Compassion, donateurs en sponsors) om hen heen, die voor de kinderen zorgen en hen te allen tijde met respect, waardigheid en integriteit behandelen;
- risico’s op misbruik te voorkomen of verkleinen door je aan protocollen, strategieën en afspraken op het gebied van kinderbescherming te houden.

Alle kinderen in Compassion-projecten zullen met waardigheid, respect en integriteit worden behandeld door medewerkers van Compassion en lokale kerken, ouders en verzorgers, sponsors en donateurs. Onze medewerkers (en die van lokale partnerkerken) moeten alle maatregelen op dit gebied uitvoeren, zodat alle door ons begeleide kinderen in een kindveilige omgeving kunnen groeien en bloeien.

Inleiding

Het is heel gemakkelijk om een kind te misbruiken. Kinderen zijn zo klein dat ze niet terug kunnen vechten, ook al zouden ze dat willen.

Miriam (niet haar echte naam) en haar broertjes en zusjes kunnen niet tegen hun vader op. Hij pakt ze regelmatig vast en gooit ze de deur uit of de trap af. Hij heeft de macht dit te doen. Miriam doet haar uiterste best om de rijst niet te laten aanbranden en geen borden stuk te laten vallen, want anders krijgt ze een flinke pak slaag van haar moeder. Overdag bindt haar moeder vaak haar jongste twee kinderen vast, terwijl de oudere kinderen naar school gaan. Zij heeft de macht dit te doen.

De negenjarige Miriam kon niet anders dan uithuilen bij haar mentor Anna (niet haar echte naam). Anna kon de kinderen later bevrijden van het misbruik van hun ouders. Tijdens dat proces kwam nog iets veel schokkenders aan het licht: Miriam werd seksueel misbruikt door haar vader en een oom!

Miriam was een Compassion-sponsorkind en Anna haar projectleider. Tegenwoordig wonen Miriam en haar broertjes en zusjes bij hun pleegouders die heel veel om hen geven. Hun vader zit in de gevangenis en hun moeder leeft op dit moment met

een andere man samen. Miriam is haar projectleider en Compassion voor eeuwig dankbaar dat ze haar en haar broertjes en zusjes hebben gered.

Compassion zorgt voor de kinderen en tolereert geen enkele vorm van misbruik. Compassion neemt het op voor kinderen, omdat ze voor God belangrijk zijn. We geloven dat de Bijbel de absolute autoriteit is voor het bepalen van omgangsvormen tussen volwassenen en kinderen. Daarom moeten deze kleintjes met waardigheid, zorg en heel veel liefde worden behandeld. “Keer op keer waarschuwt God ons in de Bijbel: ‘Blijf van mijn dierbare kinderen af.’” [uit het ‘Oxford Statement on Children at Risk’]

KINDERMISHANDELING EN GOD

Ieder mens verlangt ernaar zijn of haar waardigheid te behouden. Menselijke waardigheid komt niet voort uit welvaart, huidskleur of achternaam. Het is een gave van God. Onze Hemelse Vader heeft ons met uiterste precisie in de moederschoot geweven [Psalm 139:13-17, Psalm 22:9-11]. Hij heeft ieder kind op deze wereld uniek gemaakt. Alleen daarom al is ieder mens waardevol. God vindt ieder kind belangrijk.

God heeft zijn volk specifiek de opdracht gegeven hun kinderen te eren en hen te betrekken bij het bestuderen van de Schriften [Deuteronomium 6:7, 11:19-21, 31:12-13, Psalm 78:4].

‘De uitstraling van kinderen geeft God eer [Psalm 8:2, Matteus 21:14-16]! Jezus houdt van kinderen en wil niet dat ze worden onderdrukt of pijn gedaan. Hij verdedigde kinderen toen zijn discipelen hen verhinderden om bij Hem te komen [Matteus 19:14]. Jezus waarschuwde volwassenen zelfs voor het verkeerd

behandelen van kinderen en riep hen op een voorbeeld aan hen te nemen. Het koninkrijk van de hemelen behoort de kleintjes toe.

Wanneer kinderen worden misbruikt of pijn gedaan, komt de Hemelse Vader in actie. “Hij verschaft weduwen en wezen recht” [Deuteronomium 10:18], “want Hij is een vader van wezen.” [Psalm 68:6]

Compassion begeleidt wereldwijd meer dan een miljoen kinderen in heel uiteenlopende culturen in 26 ontwikkelingslanden. Gebaseerd op de Bijbel vormt zij een front tegen kindermisbruik. Culturele verschillen kunnen het lastig maken om een gezamenlijk front te vormen. Ideeën over wat wel en geen mishandeling is en opvattingen over opvoedstijlen verschillen per cultuur. Toch mogen culturele gebruiken en tradities niet boven de richtlijnen van de Bijbel worden geplaatst.

KINDERMISHANDELING EN HUISELIJK GEWELD

Veel vormen van mishandeling zijn diep geworteld in cultureel geaccepteerde opvattingen over opvoeding. Vaak zijn ze van generatie op generatie doorgegeven. Geaccepteerde culturele praktijken staan toe (en moedigen soms zelfs aan) dat ouders hun kinderen pijn doen, uit naam van discipline. In sommige delen van Azië worden kinderen vastgebonden in rijstzakken en met stokken geslagen. In delen van Afrika krijgen kinderen zweepslagen op school. Kinderen in Zuid-Amerika worden soms gedwongen een langere tijd geknield op bonen te zitten. ‘Wie zijn kind liefheeft, spaart de roede niet’ wordt mishandeling als het gebroken botten en ontstoken wonden oplevert. Zulke praktijken zijn vaak vormen van mishandeling, terwijl de ouders soms de

beste bedoelingen hebben. Hoe meer een ouder een kind pijn doet, hoe gemakkelijker het wordt om het te misbruiken, omdat een kind zichzelf niet kan verdedigen. Onderzoeken tonen aan dat tachtig procent van de mensen die kinderen mishandelen biologische ouders of bekenden van het kind zijn.

Huiselijk geweld leidt vaak tot kindermishandeling. Een ander internationaal onderzoek naar geweld toont aan dat ‘in dertig tot zestig procent van de gezinnen waar óf huiselijk geweld óf kindermishandeling plaatsvindt, het vaak allebei gebeurt.’ Kinderen lijden onder de ruzies van hun ouders. Miriam werd bont en blauw geslagen toen haar vader de ontrouw van haar moeder ontdekte.

KINDERMISHANDELING EN ARMOEDE

Het uit elkaar vallen van een gezin heeft een groter effect op de kinderen dan ruziënde ouders. Net als bij huiselijk geweld levert armoede veel spanningen op die het gezond functioneren van een gezin in de weg kunnen staan en kunnen leiden tot kindermishandeling. Daniel Goleman, auteur van het boek *Emotional Intelligence: Why it can matter more than IQ*, schrijft: “Armoede verpest het gezinsleven. In dergelijke situaties uiten ouders minder liefde naar hun kinderen, is er meer depressie onder moeders (die vaak ongehuwd en werkloos zijn) en wordt er vaker gebruik gemaakt van harde straffen, zoals schreeuwen, slaan en fysieke bedreigingen.”⁴

Alhoewel kindermishandeling in elk gezin plaats kan vinden (rijk en arm), zijn kinderen die in armoede opgroeien kwetsbaarder voor de effecten ervan. Ook incest komt veel voor in dichtbevolkte gebieden zoals sloppenwijken. Armoede

dwingt vaders (en vaak ook ooms en grootvaders) ertoe samen met meisjes en tieners in kleine huisjes met maar één kamer te wonen. Vaak delen ze ook een bed, kasten en toiletten.

In de meeste gevallen worden kinderen in armoede verwaarloosd, omdat de ouder niet in staat is te voorzien in gezondheidszorg, onderwijs, emotionele ontwikkeling, voeding, een dak boven het hoofd en veilige leefomstandigheden. Doordat het gezin niet de juiste voorzieningen heeft, kunnen de misstanden die kinderen ondergaan niet puur aan de dader worden toegeschreven, maar vooral aan de macht van armoede. Daarom helpt Compassion juist kinderen in armoede. Zij zijn het meest kwetsbaar voor de vernietigende effecten van armoede, zoals kindermishandeling. Armoede creëert een voor kindermishandeling gunstige omgeving, maar dat mag nooit een excuus zijn om de bescherming en zorg die kinderen nodig hebben te ontkennen.

HOOFDSTUK 1

KINDEREN
MET PIJN

“De mensen probeerden kinderen bij Hem te brengen om ze door Hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond Hij Zich erover op.”

Marcus 10:13-14

WAT IS KINDERMISHANDELING?

Miriam's verhaal is waargebeurd. En ze is niet de enige. Wat dit hulpeloze meisje heeft meegemaakt, overkomt heel veel kinderen. Ook vandaag.

De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) heeft de volgende ongelooflijke feiten⁵ gepubliceerd:

- Naar schatting sterft jaarlijks tussen 1 op de 5.000 en 10.000 kinderen onder de 5 jaar door lichamelijk geweld.
- Elk jaar wordt ongeveer 1 op de 1.000 kinderen naar een kliniek of maatschappelijke hulp doorverwezen als gevolg van misbruik.

De Wereldgezondheidsorganisatie biedt een brede definitie van kindermishandeling waarin de verschillende vormen van mishandeling beschreven staan:

‘Kindermishandeling en -misbruik omvat alle vormen van lichamelijke en/of emotionele verwaarlozing, seksueel misbruik, verwaarlozing, commerciële of andere uitbuiting die resulteert in (mogelijke) schade voor de gezondheid, overlevingskansen, ontwikkeling en waardigheid van het kind binnen de context van een relatie of verantwoordelijkheid, vertrouwen of macht.’

Miriam en haar broertjes en zusjes werden lichamelijk en seksueel misbruikt. Maar, de pijn is niet alleen lichamelijk. De gevolgen van het misbruik reiken tot diep in de ziel en beïnvloedt het volledige levensperspectief van een kind. Alhoewel Miriam gered kon worden, toont ze soms nog steeds ongepaste affectie naar mannen. Dat komt vaak voor bij slachtoffers van seksueel misbruik. Ze blijft therapie nodig hebben.

Er zijn vier vormen van misbruik:

- 1. Lichamelijk misbruik:** Een opgelegde daad door een verzorger die lichamelijk letsel of risico op letsel ten gevolg heeft.

Toen Geraldine (niet haar echte naam) zestien jaar oud was, verliet ze vrijwillig het Compassion-project. Ze had nog zeker vijf jaar kunnen blijven deelnemen, maar ze kon niet wachten om te vertrekken. Zo ver mogelijk bij haar grootmoeder vandaan. Geraldine's ouders gingen uit elkaar toen ze klein was sindsdien werd ze verzorgd door haar grootmoeder. Daar kreeg ze echter niet de zorg die ze nodig had. Ze werd elke dag geslagen, zonder duidelijke reden.

Vlak voordat Geraldine het project verliet, was ze bijna volledig doof in haar linkeroor. De projectmedewerkers dachten dat het een aangeboren aandoening was; een zeldzame vorm van doofheid die slechter werd naarmate ze ouder werd. Pas nadat ze was vertrokken vertelde Geraldine haar verhaal, over hoe haar grootmoeder haar klappen gaf en haar dagelijks met haar hoofd tegen de muur sloeg. Mensen moesten vaak hard praten of gebaren maken om duidelijk te maken wat ze tegen haar wilden zeggen.

Geraldine begreep niet waarom haar grootmoeder haar sloeg. Ze dacht dat ze

de verantwoordelijkheid voor de opvoeding van haar eigen kleindochter misschien niet aankon. Geraldine heeft er geen spijt van dat ze het project heeft verlaten. Alhoewel ze haar vriendinnen en de activiteiten mist, is ze vooral blij dat ze aan het misbruik is ontsnapt.

2. Seksueel misbruik: Wanneer een verzorger een kind gebruikt voor seksuele bevrediging.

De negenjarige Frenda (niet haar echte naam) is seksueel misbruikt door haar grootvader. Volgens een projectmedewerker kwam het nieuws niet als een verrassing, want “alle omstandigheden waardoor de kans op misbruik groot is, waren er: Frenda woont met haar grootvader in een klein huisje met maar één kamer. Haar vader heeft het gezin verlaten voor een andere vrouw en haar moeder werkt de hele dag in een café.”

Toch vermoedde niemand in het project het misbruik. Er waren geen duidelijke signalen in haar gedrag, behalve dat Frenda heel verlegen was. De kerkpartner van Compassion kreeg signalen vanuit de gemeenschap. Frenda's burens hadden de bedreigingen van haar grootvader gehoord: “Je vertelt niemand over ons geheim, want anders vermoord ik jou en je moeder.”

3. Emotionele verwaarlozing: Wanneer een verzorger er niet in slaagt een kind een gezonde, goede leefomgeving te bieden; inclusief gedrag dat een negatieve invloed heeft op de emotionele gezondheid en ontwikkeling van een kind. Voorbeelden hiervan zijn: kleineren, belachelijk maken, bedreigen en intimideren, discrimineren, afwijzen en andere niet-lichamelijke vormen van vijandige omgang.

Cristina (niet haar echte naam) wil ooit zangeres worden, maar was ervan overtuigd dat haar stem niet goed genoeg was. Toen Winnie, haar begeleider vanuit het student center haar probeerde aan te moedigen, zei ze: “Denk je echt dat ik ooit succesvol kan zijn?”

“Natuurlijk, als je er maar hard voor werkt”, verzekerde Winnie haar.

Cristina zei: “Dat is onmogelijk. Ik ben stom.”

Winnie schrok van haar reactie en vroeg haar: “Wie heeft jou dat wijs gemaakt?”

“Mijn vader”, zei Cristina. “Hij vertelt me elke dag dat ik stom ben. Sterker nog, hij zegt dat elke keer als hij me ziet. Hij roept dan ‘Stommerd’ en geeft me een klap tegen mijn hoofd. Als hij dronken is schreeuwt en slaat hij nog harder.”

“Je bent helemaal niet stom, Cristina”, zei Winnie in de hoop deze jonge vrouw te bemoedigen. “Ik ken jou heel goed, toch? Ik zie dat je slim, leuk en bijzonder bent.” Cristina glimlachte en zei: “Dank je. Maar ik ben stom. Ik weet dat ik stom ben.”

Dr. Wess Stafford heeft veel te zeggen over emotionele verwaarlozing van kinderen:

“De geest van een klein kind is als nat cement... Eén slecht woord, één laffe daad of vorm van misbruik kan een heel leven vernietigen. Satan weet dit maar al te goed. Als ik hier met mensen over praat, zie ik heel vaak dat het ze raakt. Vaak weten ze nog precies wie hun leven als kind bijna kapot heeft gemaakt.”

“Het is tragisch dat het vaak gemakkelijker is om deze destructieve persoon te benoemen dan de namen van degenen

die ons leven positief hebben beïnvloed. Iemand keek naar je en zei dat je lelijk was. Iemand zei dat je stom, onhandig, waardeloos of stout was. Die woorden raakten je zo diep in je ziel dat je er nu nog steeds mee worstelt.”

Gevallen van emotionele verwaarlozing vallen meestal niet op en worden vaak niet serieus genomen. Bijna altijd gaat de dader vrijuit. Er valt geen aanklacht tegen in te dienen, en er staat geen celstraf op. Toch kan een kind op deze manier beschadigd worden. Het effect ervan kan jarenlang in een kind doorwerken en aan de ziel van het kind knagen, zoals houtwormen aan hout.

4. **Verwaarlozing:** Wanneer een ouder niet bijdraagt aan de gezonde ontwikkeling van een kind, terwijl hij of zij dat wel had kunnen doen. Het gaat hierbij om de volgende gebieden: gezondheid, onderwijs, emotionele ontwikkeling, voeding, onderdak en een veilige leefomgeving (er is alleen sprake van verwaarlozing wanneer het gezin wel over genoeg voorzieningen beschikt om in bovenstaande zaken te kunnen voorzien).

Nerwin komt uit een arm gezin dat nog armer werd toen haar moeder het in de steek liet voor een andere man. Ze was de alcoholverslaving van haar man zat. Hij was al tijden werkloos. De vader raapte de cadeaus die Nerwin van zijn sponsor had gekregen bij elkaar en verkocht ze. De inkomsten hiervan verkastte hij aan zijn eigen verlangens. Hierdoor werd hij schuldig aan kindermishandeling: hij verwaarloosde zijn zoon.

KINDERMISHANDELING HERKENNEN

Anna begreep Miriams benarde situatie toen ze haar vroeg of ze in het huis van de projectleider mocht blijven slapen. Miriam wilde niet zeggen waarom, maar Anna merkte dat er iets met het kind aan de hand was. Miriam bleef tot laat in de avond bij Anna, totdat de projectleider haar naar huis bracht. Miriam hield Anna's hand stevig vast totdat ze bij haar huis kwamen. Anna had dit gemakkelijk kunnen interpreteren als gedrag om laat op te willen blijven, maar ze herkende in Miriams gedrag tekenen van diepe pijn en problemen.

Je hoeft geen psycholoog te zijn om te kunnen zien dat een kind wordt mishandeld. Oprechte zorg geven en bereid zijn een kind de aandacht te geven die het nodig heeft is genoeg. Wees altijd alert, zodat je de tekenen van mishandeling herkent (zowel lichamelijk als in gedrag).

Signalen van kindermisbruik: lichamelijk en in gedrag⁶

Vormen van mishandeling	Fysieke signalen	Signalen in het gedrag
Lichamelijke mishandeling	Blauwe plekken of striemen in verschillende stadia van genezing, of andere verwondingen die herhaaldelijk terugkomen en niet kunnen worden verklaard uit normaal gedrag of de ontwikkeling van het kind.	Verklaring voor de lichamelijke verwonding die niet past bij de wond of het ontwikkelingsstadium van het kind.
	Onverklaarbare breuken, of meerdere gebroken botten, vooral ribben, ernstige schedelfracturen of andere [hoofd]wonden.	Continue of herhaaldelijke lichamelijke klachten zonder duidelijke oorzaak, zoals hoofd- en buikpijn.
		De ouder/verzorger geeft aan dat het kind zichzelf een serieuze verwonding heeft toegebracht, of wanneer het kind aangeeft dat een ouder of verzorger het hem/haar heeft aangedaan.
	Brandwonden of verwondingen in de vorm van een gebruiksvoorwerp, zoals bijtwonden, handafdrukken, afdrukken van een sigaar of sigaret, of striemen van een riem. Brandwonden door onderdompeling in kokend water of andere vloeistoffen.	
	Onverklaarbare of herhaaldelijke verwondingen aan het gebit.	
	Groei problemen bij kinderen die wel honger hebben en doorgaans goed eten.	

Vormen van mishandeling	Fysieke signalen	Signalen in het gedrag
Seksueel misbruik	Pijn, jeuk, blauwe plekken of bloedingen rond de genitaliën. Bloed of bloedvlekken in ondergoed.	Vreemde, voor de leeftijd te ingewikkelde of ongebruikelijke kennis of gedrag van het kind waarbij het anderen vraagt seksuele handelingen te verrichten, de mond op genitaliën te doen of probeert geslachtsgemeenschap te hebben.
	Geslachtsziekten	Het kind vertelt over het seksuele misbruik door een ouder of volwassene.
	Moeite hebben met lopen of zitten.	
	Afscheiding uit de vagina of urinekanalen.	

Lichamelijk en seksueel misbruik laat vaak sporen na op het lichaam van het kind. Verzorgers zullen soms beweren dat de verwondingen het gevolg zijn van speelgedrag. Er is echter verschil tussen letsel dat veroorzaakt wordt door spelletjes en wonden die symptomen zijn van lichamelijk misbruik. We moeten deze verschillen leren herkennen:

VOORAANZICHT
Typisch letsel door spelen

VOORAANZICHT **ACHERAANZICHT**
Typisch letsel door misbruik

WIE MISHANDELT KINDEREN?⁷

1. **De maatschappij** pleegt sociaal misbruik wanneer ze een sociale, politieke, economische en culturele omgeving accepteert die geweld tegen kinderen aanmoedigt of oogluikend toestaat, zoals:
 - a) Politieke campagnes die het 'verwijderen' van straatkinderen aanmoedigen;
 - b) religies en culturen die lichamelijke, vernederende straffen voor kinderen accepteren als opvoedkundige maatregelen;
 - c) schadelijke tradities zoals vrouwenbesnijdenis, rituele reiniging, etc.;
 - d) veel geweld in media;
 - e) culturele waarden die voorstaan dat kinderen eerder het 'eigendom' van ouders zijn dan dat ze kinderen zien als mensen die gelijke rechten verdienen.
2. Het kind kan **zichzelf** letsel toebrengen door zich te snijden of pijn te doen, door zelfmoordgedachten toe te laten of een zelfmoordpoging te ondernemen, of door bijvoorbeeld een [drugs]verslaving te ontwikkelen. In zulke gevallen moet een kind tegen zichzelf worden beschermd.
3. **Andere kinderen** kunnen misbruik plegen door negatieve groepsdruk of pesten [lichamelijk en/of psychisch], door lichamelijk en seksueel geweld en bendevoering.
4. **Volwassenen**. Dat kan iedereen zijn: ouders, familieleden, burens, de politie, onderwijzers, bendes en anderen.

Ook volwassenen die voor een organisatie die kinderen hoort te beschermen werken kunnen geweld gebruiken en misbruik plegen. Denk aan medewerkers van een lokale kerk, vrijwilligers, maatschappelijk

werkers, kerkleiders, onderwijzers, voogden, sponsors, bezoekers of Compassion-medewerkers. Het is heel triest dat mensen die erop uit zijn een kind te misbruiken vaak werk zoeken in een omgeving waar ze met kinderen in aanraking komen. Onderzoeken wijzen uit dat pedofielen pas worden gepakt nadat ze gemiddeld zo'n 130 kinderen hebben misbruikt.

Je kunt naast een dader zitten zonder daar erg in te hebben. Misschien heb je een collega die kinderen mishandelt, en heb je het niet in de gaten. We denken dat mensen die kinderen seksueel misbruiken een enge uitstraling hebben en vaak vieze, oude mannetjes zijn. Maar helaas wordt ook vaak gedacht dat alleen vreemdelingen gevaarlijk zijn en dat vrouwen nooit kinderen seksueel misbruiken. Toch gaat het meestal om gewone mensen, zoals jij en ik.

Iedere volwassene die de kwetsbaarheid van een kind ziet, kan dat kind misbruiken. Het is heel eenvoudig om verkeerd met een kind om te gaan en onmenselijk tegen hem of haar te zijn. Het is niet moeilijk om een kind pijn te doen en om kinderen als onbelangrijke mensen te zien. Kinderen zijn klein en machteloos. Ze kunnen zichzelf niet verdedigen, ook niet als ze het zouden proberen.

HOOFDSTUK 2

HOOP HERSTELLEN

“Jezus zei tegen hen: “Laat de kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij.”

COMPASSIONS ROL IN HET BESCHERMEN VAN KINDEREN

In antwoord op Jezus' mandaat om voor de kinderen te zorgen en hen te beschermen, zet Compassion International zich in om alle kinderen in haar programma's te beschermen tegen misbruik en exploitatie. We doen dit samen met de lokale kerk, door:

- een positieve, veilige omgeving te creëren, waar kinderen kunnen leren en spelen;
- de actieve betrokkenheid van liefdevolle volwassenen om hen heen die de kinderen te allen tijde met respect en integriteit behandelen;
- de risico's op misbruik te verkleinen en voorkomen door middel van protocollen en strategieën tegen kindermishandeling.

Culturele gewoonten en tradities gaan niet boven de bijbelse richtlijnen voor menselijke relaties. God bepaalt de waarde en waardigheid van elk menselijk leven. Volwassenen en kinderen zijn geschapen naar het beeld van God (Genesis 1:1 en Psalm 139). Gods Woord moet altijd de doorslaggevende autoriteit zijn in de regulering van de omgang tussen mensen, waaronder kinderen.

HOE ZORGT COMPASSION VOOR EEN VEILIGE, GEZONDE OMGEVING VOOR KINDEREN?

Het is onmogelijk om huiselijk geweld en mishandeling volledig te voorkomen. Toch zijn de Compassion-programma's zo opgezet dat kinderen door middel van een gemeenschap (hetzij thuis, in de kerk, op school, in het programma of de maatschappij) de zorg krijgen die ze nodig hebben. En dat op een manier waardoor de kans op misbruik en mishandeling zo klein mogelijk is.

De Compassion-programma's stimuleren volwassenen tot interactie met het kind. Van hen wordt verwacht dat ze kinderen leiden, voor ze bidden en er altijd voor ze zijn. De aanwezigheid van zorgende volwassenen in het leven van de kinderen is een van de pilaren van de Compassion-programma's. Onze programma's ondersteunen en stimuleren ouders, omdat zij de primaire verantwoordelijkheid hebben gekregen voor de ontwikkeling en voeding van het kind. Deze filosofie versterkt het gezinsleven. De steun, het gebed en de aanwezigheid van een sponsor nemen de verantwoordelijkheid en rechten van de ouders niet over. Ook verkleint het de belangrijke rol die het gezin speelt niet. Het draagt juist bij aan de zorg voor kinderen.

Al heel vroeg in het leven van een kind prent het Child Survival Program (CSP) de ouders in dat ieder kind een gave van God is en dat de familie daarom samen moet werken om het te helpen overleven. Moeders leren er praktische lessen in verzorging, zwangerschap, bevallingen en kindervoeding. Vaders worden uitgedaagd de moeders zoveel mogelijk te ondersteunen terwijl zij het kind ter wereld brengt.

Het kindsponsorprogramma heeft als kernwaarde dat kinderen in de ogen van God belangrijk zijn en dat ze daarom geliefd, verzorgd en beschermd moeten worden. Een van de belangrijkste punten uit dit programma is dat ieder kind persoonlijke aandacht moet krijgen. Compassion International begeleidt wereldwijd meer dan een miljoen kinderen. Ieder kind krijgt persoonlijke aandacht. Er zijn speciale momenten waarop volwassenen tijd met het kind doorbrengen. Daar worden zij opgebouwd in een omgeving waarin ze zich vrij voelen om te praten over hun pijn, zorgen en mogelijke gevallen van mishandeling.

Het Leadership Development Program [LDP] onderwijst, traint en discipelt jonge leiders. Zij leren met hun emoties om te gaan en op te komen voor gerechtigheid. Ze krijgen leiderschapsrollen die hen de kans geven iets te doen tegen kindermishandeling.

Compassion gelooft dat ieder kind van grote waarde is omdat hij of zij door God is gemaakt. Daarom zal zij mishandeling onder geen beding toestaan.

HOOFDSTUK 3

**ACTIEVE
PREVENTIE
&
MELDEN**

HOE BESCHERMT COMPASSION KINDEREN TEGEN MISBRUIK VANUIT DE EIGEN ORGANISATIE?

Beleid op kinderbescherming

Wij geloven dat alle medewerkers van Compassion International, alle partnerkerken en het overgrote merendeel van onze sponsors en donateurs onze waarden op het gebied van respect en zorg voor kinderen delen en onderschrijven. Toch kan het gebeuren dat iemand het kindsponsorprogramma wil gebruiken om met verkeerde bedoelingen toegang tot kinderen te krijgen. Als antwoord daarop hebben wij de volgende beleidsdocumenten opgesteld om alle interactie tussen de door ons begeleide kinderen en Compassion-medewerkers, kerkmedewerkers, projectbezoekers en sponsors te begeleiden:

- Bescherming van kinderen tegen misbruik
- Interactie tussen bezoeker en kind
- Interactie tussen projectmedewerkers en Compassion-kinderen
- Interactie tussen Compassion-werknemers en -kinderen
- Beschuldiging van kindermisbruik tegen een medewerker
- Reizen van een jongere buiten het eigen land
- Buitenlandse sponsorbezoeken door sponsorkinderen

Componenten van de implementatie van kinderbescherming

- **Training en onderwijs.** Alle Compassion-medewerkers, kerkmedewerkers en –vrijwilligers, sponsorkinderen en ouders leren de principes en richtlijnen op het gebied van kinderbescherming.
- **Werving en selectie.** Alle Compassion-medewerkers en sollicitanten (bij onze partnerkerken) worden grondig gescreend op karaktereigenschappen.

- **Lokaal actieplan.** Alle veldkantoren van Compassion en alle partnerkerken ontwikkelen een lokaal actieplan.
- **Richtlijnen voor het bezoeken van sponsorkinderen.** Bezoekers aan Compassion-projecten worden van tevoren geïnformeerd over ons beleid op kinderbescherming. Dit wordt beschikbaar gesteld in de vorm van brochures en via de website van Compassion.
- **Communicatie.** Compassion beschermt kinderen ook door haar in- en externe communicatiebeleid. Alle communicatie is erop gericht de waardigheid van ieder kind te waarborgen en de privacy van elke familie te respecteren.
- **Beschuldiging van kindermishandeling.** Alle klachten over kindermishandeling worden vertrouwelijk behandeld en onmiddellijk onderzocht. We zullen elke aanklacht tegen een Compassion-medewerker diepgaand onderzoeken en op waarheid controleren. Ook onze partnerkerken reageren op deze manier op beschuldigingen van kindermisbruik tegen hun eigen medewerkers en vrijwilligers.

Verklaring

Alle Compassion-medewerkers en medewerkers van lokale kerken ondertekenen en onderschrijven een verklaring voor de omgang met kinderen in Compassion-projecten, waarin een gedragscode is opgenomen.

Compassion-medewerkers, medewerkers en vrijwilligers van partnerkerken, kerkleiders, sponsors, donateurs en projectbezoekers zullen zich aan de volgende richtlijnen houden:

- Ik behartig het respect en de waardigheid van ieder kind en zal alle kinderen naar Christus' voorbeeld liefde en zorg geven, ongeacht zijn of haar nationaliteit, geslacht, leeftijd, religie, handicap, maatschappelijke achtergrond en cultuur.
- Ik zal nooit een kind beschamen, vernederen, of verbaal, emotioneel, seksueel of lichamelijk misbruiken.
- Ik moedig de handhaving van disciplinaire maatregelen aan, die: gebaseerd zijn op de bijbelse principes van waardigheid en waardering van kinderen, kinderen verantwoordelijkheid aanleren en realistische verwachtingen bij de leeftijd van het kind hebben.
- Ik zal geen ongepaste taal gebruiken, kinderen nooit pijn doen en geen lichamelijke of seksuele relatie met hen aangaan.
- Ik vermijd situaties waarin ik alleen met een kind ben of met een kind reis. Ik ga alleen met kinderen om op overzichtelijke, openbare plaatsen.
- Ik zal nooit afspraken met een sponsorkind maken.
- Ik accepteer de grote consequenties die een overtreding van deze gedragscode ten gevolg heeft.
- Ik ben me ervan bewust dat beschuldigingen van misbruik worden onderzocht. Ik stem in met de lokale strafmaatregelen en maatregelen vanuit de organisatie die ik moet ondergaan wanneer ik deze gedragscode overtreed.
- Ik zal geen foto's maken en/of publiceren van (half)naakte kinderen.

WAT U KUNT DOEN: REAGEER OP KINDERMISHANDELING

Nadat Anna Miriam thuis had gebracht, zag ze haar twee dagen lang niet. Ze werd ongerust en zocht het gezin op. Tot haar verbazing trof ze er het jonge meisje bont en blauw aan. Miriam vertelde haar dat haar moeder er met een andere man vandoor was gegaan en dat haar vader zijn agressie op haar had gebotvierd. Miriam vroeg de projectleider of ze haar en haar broertjes en zusjes mee wilde nemen.

Anna wist niet goed wat ze moest doen. Ze belde daarop het landelijk Compassion-kantoor. Onmiddellijk kwamen er medewerkers naar het project toe om vervolgstappen te ondernemen:

1. Ze brachten Miriam naar een tijdelijk onderkomen, waar ze geen risico op verdere mishandeling liep en waar haar wonden verzorgd werden.
2. Miriam werd in contact gebracht met een christelijk maatschappelijk werk-instantie dat gespecialiseerd is in interventies bij kindermishandeling. Deze organisatie verzorgde ook de juridische stappen en psychische hulp.
3. Ze deden aangifte bij de politie, waarna Miriams vader is aangehouden.
4. Ze hebben een familielid in de buurt gevraagd de zorg voor Miriams vier broertjes en zusjes (die minder risico op misbruik liepen) op zich te nemen.
5. Ze hebben voor Miriam gebeden en haar getroost.

Anna deed wat ze moest doen: het landelijk kantoor bellen. Ze hing niet de held uit, maar gaf haar gebrek aan expertise toe. Het landelijk kantoor deed ook wat ze moest doen: de zaak voorleggen aan een christelijk bureau dat gespecialiseerd is in interventies bij situaties van kindermisbruik.

Wanneer we 'opkomen voor de weerlozen' [Spreuken 31:8], de zwakken en kleintjes ondersteunen, dan geldt dit mandaat niet alleen voor sponsorkinderen van Compassion. Hieronder staat een aantal stappen om u te helpen goed te reageren op kindermishandeling, binnen en buiten het werk van Compassion.

Als hulpverlener aan kinderen zijn de volgende twee scenario's mogelijk:

1. Iemand kan naar u toekomen met een vermoeden van kindermishandeling. Die persoon kan degene zijn die misbruikt wordt.
2. U bent zelf getuige van kindermishandeling.

Wat zou u in beide situaties doen? Luister naar het kind wanneer hij of zij u het [vermoedelijke] misbruik toevertrouwt en reageer gepast.

Goed luisteren

Soms willen kinderen en jongeren over misbruik praten. Het kan zijn dat hij of zij zich met u vertrouwd voelt. Of dat u het kind en zijn of haar familie goed kent en moeite hebt om te geloven wat u gehoord heeft. Hieronder vindt u een aantal luistertips die van pas kunnen komen wanneer een kind u benadert.⁸

1. Algemene tips:

- Blijf kalm
- Raak niet in paniek
- Zoek geen andere hulp als het kind aan het praten is
- Wees eerlijk
- Kijk het kind recht in de ogen
- Oog niet geschokt
- Vertel het kind dat u het aan iemand anders moet vertellen
- Verzeker het kind ervan dat hij of zij niet schuldig is aan de mishandeling

- Stel geen sturende vragen
- Probeer geen vragen te herhalen aan het kind
- Dwing het kind nooit informatie te geven
- Vul de woorden niet zelf in; maak geen zinnen af; spreek geen vermoedens uit.
- Besef dat het kind bedreigd kan worden.
- Neem de juiste stappen om de lichamelijke veiligheid en geestelijke gesteldheid te waarborgen. Dit kan inhouden dat het kind doorverwezen moet worden voor een medische behandeling of naar een psycholoog.
- Maak onderscheid tussen wat het kind gezegd heeft en de conclusies die uzelf heeft getrokken. Nauwkeurigheid is doorslaggevend in dit stadium van de procedure.
- Laat twijfel u er niet van weerhouden de beschuldiging door te geven aan de child protection officer of maatschappelijk werker.
- Laat het kind weten welke vervolgstappen u onderneemt en dat u hem/haar zult laten weten wat er verder gaat gebeuren.

2. Wat u kunt zeggen:

- Herhaal de laatste woorden in vraagvorm
- "Ik geloof je."
- "Ik ga je proberen te helpen."
- "Ik ga/zal je helpen."
- "Ik ben blij dat je het me verteld hebt."
- "Jij bent niet schuldig."

3. Wat u niet moet zeggen:

- "Je had het eerder aan iemand moeten vertellen."
- "Ik kan het niet geloven. Ik ben geschokt."
- "O, dat verklaart een hoop."
- "Nee, niet [naam van degene die beschuldigd wordt]. Hij is een vriend van mij."
- "Ik zal het aan niemand vertellen."
- "Waarom? Hoe? Wanneer? Waar? Wie?"

4. Aan het einde van de onthulling:

- Verzeker het kind ervan dat het goed was om het u te vertellen.
- Laat weten wat uw volgende stap is.
- Zoek onmiddellijk hulp; in de eerste instantie van de child protection coördinator of maatschappelijk werker.
- Schrijf nauwkeurig op wat het kind u heeft verteld. Onderteken het document en zet de datum erboven. Bewaar deze aantekeningen op een veilige plek voor een onbepaalde periode. Deze helpen de sociale instanties en de politie te besluiten wat het beste is voor het kind. Ook kunnen ze eventueel dienen als bewijsmateriaal.
- Zoek zelf hulp wanneer u denkt dat u die nodig heeft.

Zoek altijd naar de beste oplossing voor het kind. Hou in uw achterhoofd dat u bij twijfel de keus moet maken die het beste is voor het kind. Stel ogenblikkelijk de lichamelijke en geestelijke gezondheid van het kind veilig.

Leer ook te 'luisteren' naar kinderen die de beproevingen niet onder woorden brengen, maar die op een andere manier aan u proberen duidelijk te maken dat er iets aan de hand is. De beschadiging en pijn die een mishandeld kind ondergaat, kunnen weerkaatsen in zijn of haar (lichamelijke) gedrag. Wees scherpzinnig en altijd oprecht zorgend zodat u 'hoort' wat ze 'zeggen'.

Luister naar kinderen door misbruik te herkennen in ongewoon gedrag:

Maria (niet haar echte naam) was verlegen en ongrijpbaar. Luz (niet haar echte naam), haar projectdirecteur, probeerde vaak door haar muur heen te breken, maar dat lukte niet. Luz voelde dat er iets niet klopte, maar kon haar vinger er niet precies op leggen. Tot Maria haar probleem op een dag

aan haar lerares toevertrouwde. Ze vertelde het gruwelijke verhaal dat ze mishandeld werd door haar eigen vader!

Onmiddellijk vertelde de lerares het verhaal aan Luz, die een 'standaard' huisbezoek bij Maria bracht. Ze vertelde Maria niet dat ze het verhaal al wist. Tijdens het bezoek observeerde Luz de vader en dochter, maar het leek alsof ze een normale relatie met elkaar hadden. Het kwaad vond achter gesloten deuren plaats.

Maria gaf in haar houding signalen van de mishandeling: ze trok zich terug en vertelde van het seksuele misbruik van haar vader. Bij twijfel moet je altijd de keuze maken die het beste is voor het kind. Geen enkel verhaal of verklaring van misbruik mag over het hoofd worden gezien.

Als je kinderen wilt helpen in hun holistische ontwikkeling, dan ben je ervoor verantwoordelijk hen tegen mishandeling te beschermen. Daarom moet je weten hoe je mishandeling herkent, hoe je erop moet reageren en hoe je situaties moet vermijden die mishandeling waarschijnlijk doen toenemen.

Direct en effectief actie ondernemen

Aanklachten of verdenkingen van kindermishandeling vragen om een reactie.

Luz aarzelde geen moment om bij Maria thuis langs te gaan, ook al wist ze niet precies wat ze zocht. De volgende dag ontmoette de projectdirecteur Maria's leraar en hoorde ze meer details over het meisje. Even later schakelde Luz de dominee in, die daarop vurig ging bidden. Al snel vertelde Maria haar hele verhaal aan Luz. Daaruit bleek dat haar vader en twee buurmannen haar hadden overgehaald om met hen te 'spelen', waarop ze Maria seksueel misbruikten. Onderzoeken wezen uit dat

de genitaliën van het meisje uitgescheurd waren.

Maria's moeder wilde niet meewerken, omdat ze de reputatie van haar man wilde beschermen. Maria bleek ook niet de dochter van haar man te zijn. Luz moest het zonder de hulp van Maria's moeder doen, maar liet de zaak niet los. Ze schakelde de hulp in van de maatschappelijk werker van de stad en verzamelde bewijs van de mishandeling. Er werd een strafblad opgemaakt. Luz snelle reactie redde Maria. Ze kwam in een christelijk opvanghuis terecht en kon zo een normaal leven opbouwen.

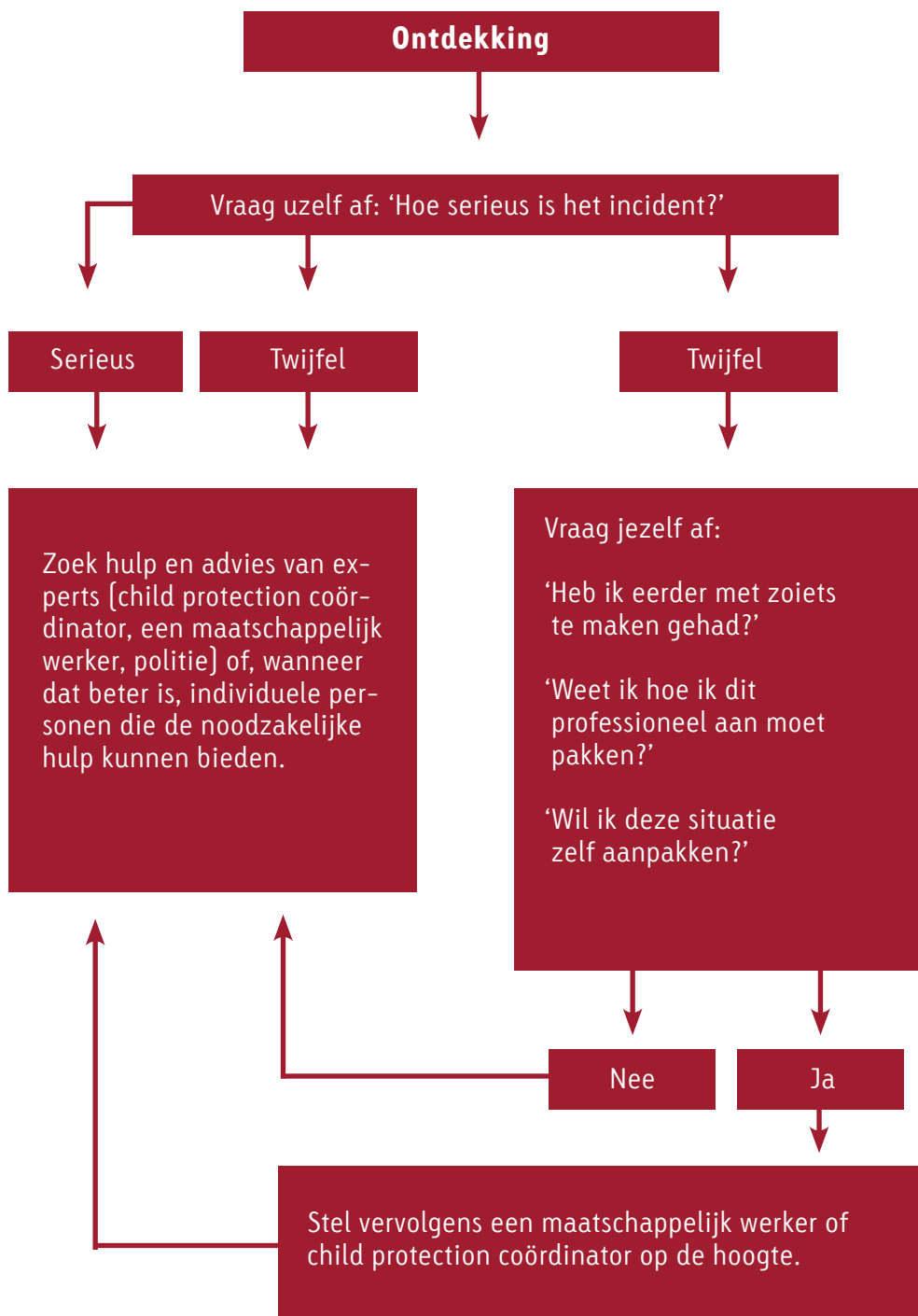
Maria vierde laatst haar 11e verjaardag in haar nieuwe huis. Ze is nu een sociaal vaardig meisje, ook al trekt ze zich soms terug om alleen te zijn.

Compassion kan misbruik binnen families niet altijd voorkomen. Maar het is belangrijk dat u {1} probeert de signalen van misbruik te herkennen, {2} slachtoffers liefde en aandacht geeft en ervoor zorgt dat ze hun verhaal zo snel mogelijk aan u toevertrouwen en {3} dat u direct actie onderneemt.

Raadpleeg altijd een expert, net als Luz. Denk aan een maatschappelijk werker, christelijke therapeut of de child protection coördinator van het landelijk kantoor. Het is altijd beter om de zaak met meerdere betrokkenen te behandelen, ook al denk je dat je het alleen af kunt. Het kind kan op die manier worden voorzien van de benodigde, passende hulp.

Maak een plan voor wanneer en hoe je mensen wilt benaderen in situaties waarin je mishandeling vermoedt. Op de volgende pagina vind je een stappenplan om je daarbij te helpen.⁹

Reageren op verschillende vormen van mishandeling

In gevallen van mishandeling bij niet-Compassion-kinderen (bijvoorbeeld in uw leefomgeving of kerk) raadpleeg dan de plaatselijke sociale instellingen, kerkleiders of de politie (u kunt ook professioneel advies vragen op het kantoor van Compassion).

Wanneer het wel om een sponsorkind van Compassion gaat en/of de vermoedelijke dader is geen medewerker van Compassion (maar een vader, buur, leraar, etc.) betrek dan onmiddellijk het kantoor van Compassion bij de situatie. Vul een Incident Rapport in en stuur die rechtstreeks naar de betrokken contactpersoon tussen de lokale kerk en Compassion (partnership facilitator).

Kerkleiders en Compassion

[vertegenwoordigd door de partnership facilitator], zoeken hulp en stellen een plan op om te bepalen welke hulp het slachtoffer nodig heeft. Dit is inclusief therapie en rechtsbijstand. Stel vast of er traumaverwerking, psychologische, lichamelijke en financiële hulp en juridische maatregelen nodig zijn.

Wanneer het om mishandeling van een Compassion-sponsorkind gaat en/of de vermoedelijke dader hoort wel bij het personeel of betrokkenen van Compassion (projectmedewerkers, kantoomedewerkers, sponsor), dan is een snelle en zorgvuldige aanpak noodzakelijk. Dit gaat als volgt:

1. Vul een Incident Report in. Een geschreven en ondertekend incidentenrapport is het eerste document dat in het dossier komt.
2. De land-, of regiodirecteur leidt het onderzoek, begeleid door iemand van het management team. Hij brengt een

bezoek ter plaatse om het vermoedelijke misbruik te onderzoeken.

3. Binnen 24 uur moet er een geschreven rapport bij de hogere managementlaag zijn.
4. Het onderzoeksteam onderneemt actie om de dader te confronteren en het contact tussen dader en kind te verbreken.
5. Zoek, als dat van toepassing is, hulp en behandeling voor de dader. De misbruiker mag onder geen beding kinderen meer om zich heen hebben of daarmee samenwerken.
6. Is er een criminele daad verricht? Betrek dan samen met Human Resources de lokale politie bij de situatie.
7. Wanneer de mishandeling is bevestigd, zal alle externe communicatie via het landelijk kantoor verlopen.

Met hulp van Compassion zullen kerkleiders een plan van aanpak opzetten. Daarin wordt vastgesteld wat voor hulp het slachtoffer nodig heeft. Denk aan therapie, rechtsbijstand, juridische maatregelen, traumaverwerking, en psychologische, lichamelijke en financiële hulp.

Hieronder vindt u verdere richtlijnen over hoe u moet reageren op verdenkingen van kindermisbruik.¹⁰

- Als u vermoedt dat een kind op dit moment in gevaar is, reageer dan zonder aarzelen. Wanneer u geen actie onderneemt, kan het kind in nog gevaarlijkere situaties komen. Wanneer een kind u bijvoorbeeld vertelt dat hij of zij niet naar huis wil gaan omdat hij/zij daar geslagen wordt of zegt dat de situatie thuis levensbedreigend is, is een snelle respons zeer belangrijk.
- Zodra u weet dat een kind slecht behandeld wordt, is het uw verantwoordelijkheid dit aan iemand te

vertellen. Wanneer u erover zwijgt, staat u misbruik oogluikend toe en moedigt u de dader indirect aan om door te gaan.

- De verantwoordelijkheid voor het onderzoeken van verdenking op kindermishandeling ligt meestal bij de politie en de lokale sociale dienst. Wanneer u hier geen toegang tot heeft, schakel dan de hulp van het Compassion-kantoor in.
- Rapporten die met een verkeerde bedoeling of niet geloofwaardig geschreven zijn, zijn een aanfluiting voor de kinderbescherming. Dit kan schade toebrengen aan de kinderen.
- Het besluitvormingsproces moet goed gedocumenteerd worden. Alle feiten, verdenkingen en reacties moeten in het dossier komen.
- Wanneer een zaak niet in behandeling genomen wordt, wordt dit uitgelegd aan degene die de zaak aankaartte.

Vergeet niet dat wanneer een kind u over mishandeling vertelt, dat hij dan zijn of haar leven aan u toevertrouwt. Compassion International steunt u in uw streven om de hoop van het kind te herstellen. Compassion zal iedereen aanmoedigen die in geloof stappen neemt om kinderen te beschermen tegen risicovolle situaties of relaties.

Bronnen:

- 1 Bar-Ilan, Meir. The Battered Jewish Child in Antiquity, online
(<http://www.biu.ac.il/~barilm/battered.html>)
- 2 Stafford, Wess. Te klein om over het hoofd te zien. Uitgeverij Medema [2006], pagina 162-163
- 3 Tomison, Exploring Family Violence, Pagina 9, geciteerd in Don Brandt, Homes of Fear: The Curse of Family Violence, from World Vision Working Paper No. 6, pagina 39
- 4 Goleman, Daniel. Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than IQ. New York, Bantam Books [1995], pagina 256
- 5 WHO Fact Sheet N150, 1997
- 6 Caring for Children, National Health and Safety Performance Standards, Appendix K, American Academy of Pediatrics, pagina 420
- 7 Elanor Jackson and Marie Wernham, Child Protection Policies and Procedures Toolkit: How to Create a Child-Safe Organisation, produced by ChildHope UK and published by Consortium for Street Children UK, in London, United Kingdom, March 2005, pagina 20
- 8 Elanor Jackson and Marie Wernham, pagina 149
- 9 Elanor Jackson and Marie Wernham, pagina 93
- 10 Elanor Jackson and Marie Wernham, pagina 151

